

«Μέσα στο φως φτάνουν εκείνοι
που μπορείς να τους συγκινήσεις,
να τους διασκεδάσεις,
να τους αλλάξεις..»

Μπ. Μπρεχτ

Παιίδες έν...τάξει

άτακτη έντυπη έκδοση του 2^{ου} Λυκείου Λευκάδας

Μάρτιος 2018

Αριθμός Φύλλου 1

Λαθεμένο μου φαινόταν πάντα τ' όνομα που μας δίνουν: "Μετανάστες". Θα πει, κείνοι που αφήσαν την πατρίδα τους. Εμείς, ωστόσο, δε φύγαμε γιατί το θέλαμε, λεύτερα να διαλέξουμε μια άλλη γη. Ούτε και σε μια άλλη χώρα μπήκαμε να μείνουμε για πάντα εκεί, αν γινόταν. Εμείς φύγαμε στα κρυφά. Μας κινήγησαν, μας προγράψανε. Κι η χώρα που μας δέχτηκε, σίπιτι δε θα 'ναι, μα εξορία. Έτσι απομένουμε δω πέρα, ασύχαστοι, όσο μπορούμε πιο κοντά στα σύνορα, προσμένοντας του γυρισμού τη μέρα, караδοκώντας το παραμικρό σημάδι αλλαγής στην άλλη οχθη, πνίγοντας μ' ερωτήσεις κάθε νεοφερμένο, χωρίς τίποτα να ξεχνάμε, τίποτα ν' απαρνιόμαστε, χωρίς να συγχωράμε τίποτ' απ' όσα έγιναν, τίποτα δε συγχωράμε. Α, δε μας ξεγελάει τούτη η τριγύρω σιωπή! Ακούμε ίσαμ' εδώ τα ουρλιαχτά που αντιλαλούν απ' τα στρατόπεδά τους. Ο καθένας μας, περπατώντας μες στο πλήθος με παπούτσια ξεσκισμένα, μαρτυράει τη ντροπή που τη χώρα μας μολεύει. Όμως κανένας μας δε θα μείνει εδώ. Η τελευταία λέξη δεν ειπώθηκε ακόμα.

Μπέρτολτ Μπρεχτ



21^η Μαρτίου:

- παγκόσμια ημέρα κατά του ρατσισμού, της ξενοφοβίας και των διακρίσεων
- παγκόσμια ημέρα ποίησης



Σκοπός της ζωής μας δεν είναι η χαμέρπεια. Υπάρχουν απειράκις ωραιότερα πράγματα και απ' αυτήν την αγαλματώδη παρουσία του περασμένου έπους. Σκοπός της ζωής μας είναι η αγάπη. Σκοπός της ζωής μας είναι η ατελεύτητη μάζα μας. Σκοπός της ζωής μας είναι η λυσιτελής παραδοχή της ζωής μας και της κάθε μας ευχής εν παντί τόπω εις πάσαν στιγμήν εις κάθε ένθερμον αναμόχλευσιν των υπαρχόντων. Σκοπός της ζωής μας είναι το σεσημασμένον δέρας της υπάρξεώς μας.

Ανδρέας Εμπειρικός

Συνέβη τον Μάρτη

1 Μαρτ. 1923: Καθιερώθηκε στην Ελλάδα το Γρηγοριανό Ημερολόγιο. Η 16^η Φεβρουαρίου 1923 ονομάστηκε 1^η Μαρτίου.

4 Μαρτ. 1851: Γεννήθηκε ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης.

5 Μαρτ. 1922: Γεννήθηκε ο Ιταλός συγγραφέας και σκηνοθέτης Πιέρ Πάολο Παζολίνι.

6 Μαρτ. 1910: Ο στρατός άνοιξε πυρ και σκότωσε στο χωριό Κιλελέρ δύο αγρότες έπειτα από επεισόδια με τους σιδηροδρομικούς. Άλλοι δύο νεκροί έπεσαν στο χωριό Τσουλάρ, γεγονός που οδήγησε σε εξέγερση των αγροτών.



7 Μαρτ. 1948: Τα Δωδεκάνησα ενσωματώθηκαν επισήμως στην Ελλάδα.

8 Μαρτ. 1904: Γεννήθηκε ο Έλληνας συνθέτης Νίκος Σκαλκώτας.

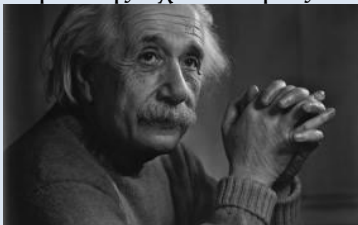
9 Μαρτ. 1941: Ο Μπενίτο Μουσολίνι εξαπέλυσε τη μεγάλη ιταλική εαρινή επίθεση κατά της Ελλάδας.

13 Μαρτ. 1900: Γεννήθηκε ο ποιητής Γιώργος Σεφέρης

17 Μαρτ. 1821: Ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ύψωσε το λάβαρο της Επανάστασης στην Αγ. Λαύρα.

18 Μαρτ. 1996: Πέθανε ο ποιητής Οδυσσέας Ελύτης.

20 Μαρτ. 1916: Ο Άλμπερτ Αϊνστάιν δημοσίευσε τη Γενική Θεωρία της Σχετικότητας.



22 Μαρτ. 1982: Ψηφίστηκε στη Βουλή των Ελλήνων νομοσχέδιο για τον πολιτικό γάμο.

23 Μαρτ. 1910: Γεννήθηκε ο Ιάπωνας σκηνοθέτης Ακίρα Κουροσάβα.

24 Μαρτ. 1973: Κυκλοφόρησε το άλμπουμ των Pink Floyd *The Dark Side of the Moon*.

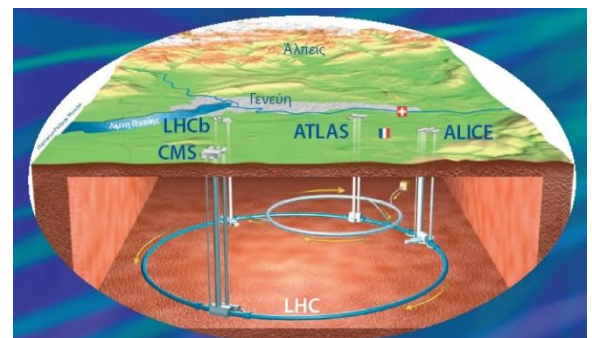
25 Μαρτ. 1838: Πραγματοποιήθηκε ο πρώτος επίσημος εορτασμός της Ελληνικής Επανάστασης του 1821.

Τα νέα του σχολείου

- Τέσσερις συμμαθητές μας, τρεις τακτικοί και ένας επιλαχών, επιλέχθηκαν μετά από διαγωνισμό για να συμμετάσχουν στην ημερίδα EUROSCOLA στο Στρασβούργο.



- Τριαντατρείς μαθητές της Β' και Γ' Λυκείου του σχολείου μας, με συνοδούς καθηγητές τον Δντη Κων. Αραβανή και τους εκπαιδευτικούς Σωτ. Χόρτη και Παν. Παραστατιδή, στις 2 Φεβρουαρίου 2018, επισκέφθηκαν το Κέντρο Ευρωπαϊκών Πυρηνικών Ερευνών CERN στη Γενεύη, στα Γαλλοελβετικά σύνορα. Η επίσκεψη αυτή στο CERN υπήρξε μια μοναδική εμπειρία, αφού έδωσε τη δυνατότητα στους συμμαθητές μας να ζήσουν από κοντά και να πάρουν μια γεύση από τη σύγχρονη σωματιδιακή φυσική, τις υψηλές ενέργειες και την τεχνολογία των υλικών.



LHC: Ο πιο ισχυρός επιταχυντής στον κόσμο

- Την Τετάρτη 21 Φεβρουαρίου 2018 πέντε μαθητές του σχολείου μας συμμετείχαν στο πρόγραμμα 14th International Practical Physics Masterclasses 2018, που διεξήχθη στο ΕΜΠ.

➤ Η εφημερίδα είναι αναρτημένη στην ιστοσελίδα του σχολείου: 2lyk-lefkad.lef.sch.gr

Με αφορμή το χριστουγεννιάτικο τραπέζι...

Όταν ακούμε την φράση «χριστουγεννιάτικο τραπέζι» όλοι φέρνουμε στο μυαλό μας την εικόνα ενός πλουσιοπάροχου τραπεζιού, με πολύ φαγητό και ακόμη περισσότερο κόσμο που χαιρετάει, γλεντάει και απολαμβάνει αυτό που ονομάζουμε «μαγεία των γιορτών». Τι γίνεται όμως με κάποιους άλλους ανθρώπους που πεινάνε, που κρυνώνουν, που ζουν στον δρόμο; Είναι άραγε γι' αυτούς το ίδιο «μαγικές» αυτές οι μέρες;

Την περίοδο των γιορτών παρατηρείται ένα κύμα ανθρωπιάς και καλοσύνης... Η τηλεόραση, το ραδιόφωνο και διάφοροι οργανισμοί γεμίζουν με μηνύματα αγάπης και καλούν τον κόσμο να βοηθήσει αυτούς που έχουν ανάγκη, «γιατί είναι Χριστούγεννα, λένε, και τα Χριστούγεννα όλοι πρέπει να βοηθάμε!». Τότε ξυπνά σε όλους τους ανθρώπους ένα αίσθημα ανιδιοτελούς προσφοράς και γενναιοδωρίας, ένα αίσθημα ευγένειας και φιλανθρωπίας. Όλοι κάτι προσφέρουν, καθησυχάζοντας έτσι για όλο τον υπόλοιπο χρόνο τη συνείδηση τους, αφού «έκαναν αυτό που έπρεπε».

Ο κόσμος, όμως, εξακολουθεί να υπάρχει όλο τον χρόνο και τα προβλήματα του δεν τελειώνουν, όπως τελειώνει η δική μας έκρηξη ανθρωπιάς μετά το πέρας των γιορτών. Πόσο ειρωνική μπορεί να μοιάζει στα μάτια όλων αυτών των ανθρώπων, που υποφέρουν, η «ανθρωπιά» που τους δείχνει η κοινωνία μας την συγκεκριμένη περίοδο, όταν όλο τον υπόλοιπο χρόνο η ίδια αυτή «συμπονετική» κοινωνία επιλέγει να κλείνει τα μάτια στα προβλήματά τους;

Οι γιορτές, λοιπόν, δεν θα έπρεπε να είναι το μοναδικό διάστημα του χρόνου που θυμόμαστε τα προβλήματα των άλλων· αντίθετα θα έπρεπε να αποτελούν απλά την αφορμή που θα μας θυμίζει ότι μπορούμε να αλλάξουμε την πραγματικότητα γύρω μας, ότι είναι χρέος μας να βοηθάμε, να δείχνουμε αλληλεγγύη και πραγματικό ενδιαφέρον για τα προβλήματα των συνανθρώπων μας. Τότε θα δημιουργηθεί μια κοινωνία αληθινή, η οποία θα έχει μεν προβλήματα αλλά παράλληλα θα αποτελείται από ανθρώπους που νοιάζονται πραγματικά για τον άλλον

κάθε μέρα της ζωής τους, από ανθρώπους που με τις πράξεις τους θα δίνουν νόημα στην λέξη ανθρωπιά, αλλάζοντας έτσι ριζικά την απάνθρωπη πραγματικότητα την οποία βιώνουν όλοι, άλλοι περισσότερο κι άλλοι λιγότερο.

Λήδα Σιώζου

**Άγγελος Σικελιανός: 67 χρόνια από τον θάνατό του**

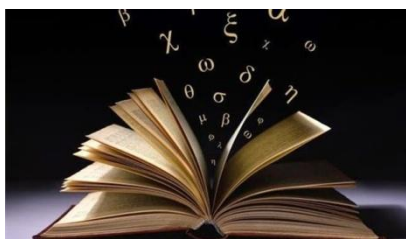
Έχουμε την τιμή πια να στεγάζουμε στο νησί της Λευκάδας το μουσείο του Άγγελου Σικελιανού, στο κτήριο που υπήρξε η κατοικία του ποιητή κατά τα πρώτα χρόνια της ζωής του. Αρκεί μόνο μία επίσκεψη στο μουσείο του σπουδαίου αυτού ποιητή για να ανακαλύψουμε, μέσα από τα θαυμάσια συγγράμματά του και τις ποιητικές του συλλογές, το έργο, τη ζωή του και την τεράστια προσφορά στον πολιτισμό τόσο του ίδιου όσο και της συζύγου του Εύας Πάλμερ.

Παραθέτουμε λίγα λόγια του λογοτέχνη Παντελή Πρεβελάκη για τον Λευκαδίτη ποιητή: «Πολλές φορές, σ' άλλον καιρό, κοιτάζοντας τον Άγγελο Σικελιανό να ζει και να κινείται ανάμεσά μας, θαύμασα το μεγαλείο και τη γοητεία που ξέχυνε η προσωπικότητά του και μακάρισα τους συγχρόνους του που 'χαν εκεί μπροστά τους την αρχέτυπη μορφή του ποιητή. «Οίος πέπνυται!» έλεγα από μέσα μου, και συναισθανόμουν με συγκίνηση πως τ' όνομα Άγγελος Σικελιανός που το βάναμε στα χείλη μας με την οικειότητα που η φιλία του μας επέτρεπε ήταν προορισμένο να μείνει στον αιώνα. (...)

Ο Σικελιανός προσωποποίησε πράγματι σε μέγιστο βαθμό την έννοια του λυρισμού που η δυτική σκέψη κατεργάστηκε από την εποχή του ρομαντισμού και μάλιστα από τα χρόνια του συμβολισμού κι ύστερα. Υπήρξε ένας παλμός και ένας ήχος· άμεσος και αυτάγγελτος...».

Κωνσταντίνα Οικονομίδη

Υπάρχουν άραγε ποιητές σήμερα;



«Υπάρχουν άραγε ποιητές σήμερα;». Το ερώτημα αυτό, που τέθηκε από έναν συμμαθητή μας, αποτέλεσε αφορμή συζήτησης στο πλαίσιο του μαθήματος της Λογοτεχνίας. Το συμπέρασμα στο οποίο καταλήξαμε είναι ότι βρισκόμαστε σε μια εποχή στην οποία, αν και η λογοτεχνία είναι προσιτή στο ευρύ κοινό, ιδιαίτερα εμείς οι νέοι μη όντας γνώστες της αξίας της την περιφρονούμε και απομακρυνόμαστε γενιά με τη γενιά ολοένα και περισσότερο από την ποίηση και την πεζογραφία.

Τα έργα της λογοτεχνίας είναι αυτά που ανοίγουν τους πνευματικούς ορίζοντες του ανθρώπου και τον φέρνουν σε επαφή με τους συλλογισμούς του δημιουργού τους. Μέσω της πεζογραφίας και της ποίησης τα εδαφικά σύνορα καταργούνται και ταξιδεύουν πιο ελεύθερα πια σκέψεις, ιδέες, απόψεις αντιλήψεις και κάθε λογής συνειρμοί. Η λογοτεχνία γίνεται γέφυρα των λαών, απαλλάσσοντας τον άνθρωπο από κάθε μορφή προκατάληψης και ρατσισμού. Ο αναγνώστης πλέον έχει την ευκαιρία να έρθει σε επαφή με έναν διαφορετικό τρόπο σκέψης και κουλτούρας. Έχει την ευκαιρία να αντιληφθεί ότι ο κόσμος των διαφορετικών τρόπων είναι χασοκός και ότι μόνο αν αποβάλει τις απόλυτες

απόψεις του και τη μισαλλοδοξία του θα καταφέρει να πλοηγηθεί σ' αυτόν. Εξάλλου αυτή είναι και η μαγεία που διέπει τη λογοτεχνία, ένας άλλος κόσμος.

Μέσω της επαφής με την πεζογραφία και την ποίηση και των προβληματισμών ή των συναισθημάτων που αυτές εκφράζουν ο αναγνώστης έχει τη δυνατότητα να γνωρίσει καλύτερα τον εαυτό του. Πόσοι από εμάς άραγε να ταυτίστηκαν με το ασχημόπαπο ή τη σταχτοπούτα, να επαναστάτησαν παρέα με την Αντιγόνη, να ερωτεύτηκαν μαζί με τον Σαίξπηρ ή να αφουγκράστηκαν τον παλμό του Ελότη; Η λογοτεχνία λειτουργεί υπό αυτή την έννοια ως μέσο για τη συνένωση των ανθρώπων και ως μέσο για την ανάδειξη όλων εκείνων των στοιχείων που συνιστούν την κοινή βάση της επαφής μας.



Είναι όμως η κοινωνία μας στο σύνολό της σε θέση να αντιληφθεί την αξία αυτού του θησαυρού; Η μήπως οι σύγχρονοι ρυθμοί ζωής και οι συνθήκες μας καθιστούν ανέπαφους από ένα τόσο σημαντικό κομμάτι της ζωής μας;

Είναι γεγονός ότι η εποχή μας είναι αντιπνευματική λόγω του μονομερούς

προσανατολισμού του σύγχρονου ανθρώπου. Σε μια κοινωνία που τρέχει να προλάβει τους φρενήρεις ρυθμούς της καθημερινότητας η ενασχόληση με το βιβλίο φαντάζει πολυτέλεια και πλεονέκτημα μόνο των μορφωμένων. Ο σύγχρονος άνθρωπος έχει υιοθετήσει πλέον έναν τεχνοκρατικό τρόπο ζωής που τον οδηγεί στην αναζήτηση αποκλειστικά και μόνο του χρηστικού. Στο βωμό της κερδοφορίας απεμπολεί φθηνά την πνευματική του περιουσία και προτιμά συνειδητά το να «έχει» και όχι το να «είναι».

Πρωταρχική ευθύνη φέρουν τόσο το σχολείο όσο και η οικογένεια, που με τη στάση τους όχι μόνο δε μεταδίδουν τα κατάλληλα ερεθίσματα στο άτομο αλλά το απομακρύνουν ολοένα και περισσότερο. Γέμισαν οι τοίχοι του δημοτικού με κάθε λογής αστεράκια σε όλα τα χρώματα και σχέδια για την επιβράβευση των μαθητών αυτών που προσπερνώντας βιαστικά σελίδες κατάφεραν να διαβάσουν τα περισσότερα βιβλία γιατί η φιλαναγνωσία τους παρουσιάστηκε ως ένας αγώνας δρόμου και όχι ως δικαίωμα. Γέμισαν και οι έλεγχοι επίδοσης στη δευτεροβάθμια με βαθμούς 18, 19 και 20, κίνητρα για να παπαγαλίσουν οι μαθητές το περιβόητο «τι θέλει να πει ο ποιητής;», γιατί η φιλαναγνωσία τους παρουσιάστηκε ως εξέταση και όχι ως δικαίωμα. Από την άλλη πλευρά η οικογένεια στην καλύτερη των περιπτώσεων επικροτεί τη στάση του

σχολείου θεωρώντας τον εξετασιοκεντρικό χαρακτήρα του ως τον μόνο παράγοντα μέτρησης της μόρφωσης των παιδιών της. Επαναπαύεται στο να εξοπλίσει τη νέα γενιά με τα του επαγγέλματος αδιαφορώντας για την πνευματική καλλιέργεια την οποία εν τέλει θεωρεί και χάσιμο χρόνου.



Καταλήγοντας, η ενασχόληση με τη λογοτεχνία ωθεί το άτομο σε νέους κόσμους και εποχές και επιτυγχάνει την ουσιαστική σύνδεση των μελών ενός κοινωνικού συνόλου. Στη σύγχρονη πραγματικότητα ωστόσο η ανυποληψία της ποιήσης και της πεζογραφίας οδηγεί τους νέους χιλιόμετρα μακριά τους με αποτέλεσμα να δημιουργείται μια κοινωνία που το σύνολό της δεν έχει μάθει να απελευθερώνεται πνευματικά, δεν έχει μάθει να ονειρεύεται. Επομένως, το ερώτημα δεν θα πρέπει να είναι αν υπάρχουν σήμερα ποιητές αλλά σύμφωνα με τον Εγγονόπουλο αν «χρειάζονται ποιητές σ' αυτούς τους άδοξους αιώνες».

Αναστασία Βενέτη

Περί αθλητισμού



Ο αθλητισμός ως βασικός πυλώνας του πολιτισμού κάθε κοινωνίας και ιδιαίτερα για το Δήμο μας μπορεί να αποτελέσει κίνητρο για εναλλακτικές μορφές τουρισμού. Επίσης, είναι ένα αγαθό στο οποίο πρέπει να έχουν δυνατότητα πρόσβασης όλοι. Αναγκαία είναι η υιοθέτηση ενός νέου και υγιούς τρόπου ζωής που θα βασίζεται στις

αθλητικές δραστηριότητες. Για να επιτευχθεί αυτό βασική προϋπόθεση αποτελεί η ύπαρξη, η σωστή λειτουργία και η στελέχωση των αθλητικών εγκαταστάσεων σε όλο τον Δήμο Λευκάδας.

Σημαντικό είναι να αναφερθούμε στην παρουσία των αθλητικών εγκαταστάσεων, άκρως σπουδαία και αξιόλογη για το νησί μας. Συγκεκριμένα, την περίοδο 2003 - 2010, ο τότε Αθλητικός Οργανισμός του Δήμου Λευκάδας, με σωστό σχεδιασμό, βελτίωσε τις υπάρχουσες και δημιούργησε νέες εγκαταστάσεις, όπως η αναδιαμόρφωση του Δημοτικού Σταδίου, του Κλειστού Γυμναστηρίου καθώς και η δημιουργία γηπέδων ποδοσφαίρου και τένις.

Το γεγονός αυτό στάθηκε η αιτία για την διεύρυνση των προγραμμάτων μαζικού αθλητισμού με αποτέλεσμα την ενασχόληση όλο και περισσότερων παιδιών με τον αθλητισμό και τον πρωταθλητισμό. Ζωντανό παράδειγμα αποτελεί η Κορίνα Πολίτη, που γνωρίζει διακρίσεις τόσο σε πανελλήνιο όσο και σε βαλκανικό επίπεδο.

Γι' αυτό θεωρώ ότι είναι απαραίτητη η συντήρηση και η ανασύσταση μερικών εγκαταστάσεων και η δημιουργία νέων υποδομών. Ενδεικτικά, η περιοχή της Γύρας μπορεί να αξιοποιηθεί ως χώρος περιπάτου, ποδηλασίας και αναψυχής, να δημιουργηθεί βοηθητικό γήπεδο ποδοσφαίρου, εγκαταστάσεις beach soccer-volley, κλειστό γυμναστήριο στο κέντρο του νησιού και να διοργανωθούν δραστηριότητες στη φύση, όπως ορεινή ποδηλασία, ορειβασία, kite surf, wind surf, κλπ.

Φυσικό επακόλουθο αποτελεί η προώθηση και η βελτίωση των προγραμμάτων άθλησης και ψυχαγωγίας που λειτουργούν στις αθλητικές εγκαταστάσεις του Δήμου μας καθώς και η συνεργασία με τους αθλητικούς συλλόγους που δραστηριοποιούνται σε αυτών.

Επιπροσθέτως, ένας αξιόλογος τομέας που μπορεί να συνδυαστεί με τον αθλητισμό είναι ο τουρισμός. Ο αθλοτουρισμός μπορεί να προσφέρει πολλά οικονομικά και πολιτιστικά οφέλη. Ενδεικτικά, ιδιαίτερα στη Λευκάδα, η οποία αποτελεί ένα από τα εντυπωσιακότερα και ομορφότερα θέρετρα του Ιονίου, μπορούν να οργανωθούν ομάδες ορειβατών, ποδηλασίας καθώς και θαλάσσιων σπορ που θα προσελκύουν άτομα με εναλλακτικό ενδιαφέρον αυξάνοντας έτσι τα οικονομικά τόσο του Δήμου όσο και των πολιτών, αποτελώντας παράλληλα και αφορμή ανταλλαγής ιδεών και πολιτιστικών στοιχείων.

Κλείνοντας, ο αθλητισμός είναι πολύ σημαντικός και χρήσιμος ιδιαίτερα για τους νέους, οι οποίοι διαθέτουν καθημερινά πολλές δυνάμεις και ενέργεια την οποία θέλουν να εκτονώσουν μέσα από δραστηριότητες και προγράμματα που τους αρέσουν και τους ικανοποιούν σωματικά και πνευματικά.

Συνεπώς, η ύπαρξη αθλητικών εγκαταστάσεων εξασφαλίζει έναν υγιή και ψυχαγωγικό καθημερινό τρόπο ζωής στους νέους και γενικά σε όλους τους δημότες.

Παναγιώτης Βεργίνης

Από τον εξώστη

Ο ΚΟΥΡΔΙΣΤΟΣ KUBRICK



Here's Johnny... Ο Stanley Kubrick γεννήθηκε στο Bronx της Νέας Υόρκης στις 26 Ιουλίου του 1928. Τον περισσότερο καιρό έζησε στην Νέα Υόρκη, ενώ το 1962 μετακόμισε στην Αγγλία όπου και πέρασε την υπόλοιπη ζωή του. Πέθανε στις 7 Μάρτιου του 1999 σε ηλικία 70 ετών.

Αρχικά, όπως ο ίδιος είχε πει: «Οτιδήποτε μπορεί να συλλάβει ο ανθρώπινος νους μπορεί να γίνει και ταινία». Χαρακτηρίζεται μέχρι και σήμερα ένας από τους σπουδαιότερους, πιο ολοκληρωμένους και καινοτόμους σκηνοθέτες στην ιστορία της έβδομης τέχνης. Τα έργα του άφησαν ξεκάθαρα το στίγμα τους στην ιστορία του κινηματογράφου. Ασχολήθηκε με ένα μεγάλο θεματικό φάσμα καθώς κάθε του έργο ήταν ένα διαφορετικό ταξίδι για τον θεατή. Ο ίδιος ασκούσε κριτική σε διάφορα θέματα που προβληματίζαν τον κόσμο της τότε εποχής και παράλληλα ήταν διαχρονικά. Έθιξε θέματα όπως τι σημαίνει να είσαι άνθρωπος, τι σημαίνει πόλεμος, τι είναι η τεχνητή νοημοσύνη και πολλά άλλα, ενώ ταυτόχρονα δεν παρουσίαζε σε καμία περίπτωση την άποψη του πάνω σε αυτά τα προβλήματα. Ο Κιούμπρικ, συγκεκριμένα, υπήρξε τόσο πρωτοπόρος που λίγοι τον κατάλαβαν στην εποχή του για αυτό και ποτέ δεν τιμήθηκε με κάποιο ιδιαίτερο βραβείο για το περιεχόμενο των ταινιών του.

Δεν υπάρχει κάτι πιο αντιπροσωπευτικό για το σκηνοθέτη εκτός από τα ίδια του τα έργα. Ξεκινώντας με τον επικό «Spartacus» και συνεχίζοντας με την επαναστατική «Dr. Strangelove», ενώ μετά βγάζει το «2001: A Space Odyssey», στο οποίο προβληματίζε το θεατή για θέματα όπως η εξέλιξη της ανθρωπότητας και συγκεκριμένα η δημιουργία της τεχνητής νοημοσύνης. Έπειτα ακολουθεί το «A Clockwork Orange», μια ταινία σταθμός για τον παγκόσμιο κινηματογράφο, αφού προσέλκυσε πολύ κόσμο στις κινηματογραφικές αίθουσες ασκώντας έντονη κριτική στον λαϊκισμό και στους πολιτικούς της τότε εποχής. Ύστερα συνέχισε με την «The Shinning», το αριστουργηματικό θρίλερ με πρωταγωνιστή έναν από τους μεγαλύτερους αστέρες του σινεμά, τον Jack Nicholson. Έπειτα έβγαλε στις αίθουσες το «Full metal Jacket», μια ταινία με καθαρά αντιμιλιταριστικό χαρακτήρα. Το τελευταίο έργο του «Eyes wide shut» προβλήθηκε στις οθόνες με τον ίδιο να μη ζει για να δει την τεράστια επιτυχία που προκάλεσε.

Και η Οδύσσεια συνεχίζεται...

Αλέξανδρος Χόρτης, Νικόλας Σαρανταένας

Σελιδοδεικτής

Antonio Tabucchi «Ο Τριστάνο πεθαίνει. Μια ζωή.», εκδ. Άγρα



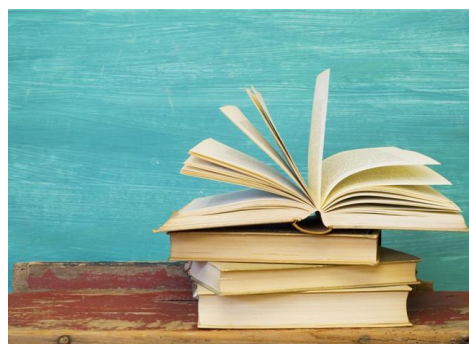
Το μυθιστόρημα του Αντόνιο Ταμπούκι «Ο Τριστάνο πεθαίνει» είναι ένα έντονα αυτοαναφορικό έργο. Ο ετοιμοθάνατος Τριστάνο, το κορμί του οποίου σιγά - σιγά κατατρώει η γάγγραινα, αφηγείται, σε έναν προσκεκλημένο, ανώνυμο συγγραφέα, τη ζωή του. Ο συγγραφέας

είναι ένα επινοημένο, βουβό πρόσωπο, που γίνεται αποδέκτης της αφήγησης του Τριστάνο. Είναι το πρόσχημα για να ειπωθούν σκέψεις και σχόλια πάνω στην τέχνη της γραφής.

Η αφήγηση του Τριστάνο δεν είναι ευθύγραμμη. Έχουμε ένα ασταμάτητο πηγαινέλα μέσα στο χρόνο. Αποσπασματικές μνήμες μπερδεμένες με όνειρα ενός ετοιμοθάνατου που βρίσκεται υπό την επήρεια της μορφίνης. Η εμπειρία του στο αντάρτικο, οι έρωτές του και ο απόηχος όλων αυτών δίνονται φευγαλέα μέσα από μία κατακερματισμένη αφήγηση. Άλλωστε, πώς μπορείς να αφηγηθείς μια ζωή; Προς το τέλος της ιστορίας ο Τριστάνο λέει προς τον βουβό συγγραφέα: *τη ζωή δεν μπορεί κανείς να την αφηγηθεί, σου το ξανάπα, τη ζωή τη ζούμε, και ενώ τη ζούμε ήδη χάνεται, ήδη έχει δραπετεύσει...*

Η αφήγηση του Ταμπούκι είναι εξαιρετικά ενδιαφέρουσα, καθώς αυτό το κομμάτιασμα της ιστορίας σε επιμέρους αφηγηματικές ψηφίδες ενεργοποιεί την αναγνωστική εμπλοκή στο πεδίο της λογοτεχνίας.

Τέλος, αν και η εμμονή του Ταμπούκι σε αυτοαναφορικά σχόλια, έχει την αξία της, νομίζω πως οι πιο όμορφες σελίδες του είναι εκείνες στις οποίες αφήνεται σε μία πιο ποιητική γραφή, όπως στην αφήγηση ονείρων.





κρυμμένοι πίσω από τις οθόνες
πριν και μετά το σχολείο
το σχολείο δίχως διέξοδο διαφυγής

πλέον οι σχέσεις μεταξύ μας εξελίσσονται μέσω κινητών
ερωτική προσέγγιση μέσω οθονών
rokes, likes, spams, comments, photos
ασυναίσθητα παθιαζόμαστε, άκριτα την δεχόμαστε
άραγε θα συνεχιστεί για πολύ ακόμα;

Κόμικ

